

Порядок проведення переоцінки основних засобів відповідно до вітчизняного бухгалтерського стандарту передбачає тільки один метод – метод пропорційної переоцінки, а міжнародний стандарт надає два методи переоцінки, одним з яких є пропорційна переоцінка, і другим – альтернативна.

Механізм проведення пропорційної переоцінки наступний: розраховується індекс переоцінки шляхом ділення справедливої вартості об'єкта основних засобів на його залишкову вартість; визначається переоцінена первісна вартість шляхом множення первісної вартості до переоцінки на індекс переоцінки; визначається переоцінена сума зносу шляхом множення зносу до переоцінки на індекс переоцінки [4].

За альтернативним підходом сума накопиченого зносу активу на момент переоцінки повністю списується за рахунок первісної вартості, і вже чиста залишкова вартість перераховується до справедливої.

Залежно від співвідношення залишкової і справедливої вартостей можливі два варіанти: дооцінка (якщо справедлива вартість є більшою за залишкову) та уцінка (при протилежному співвідношенні) [1].

Отже, оцінка основних засобів є одним з складних і дискусійних питань обліку, що впливає як на інвестиційну привабливість підприємства, достовірність оцінки фінансового стану, собівартість продукції, рентабельність, прибуток, так і на ефективності роботи підприємства загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безверхий К. Особливості переоцінки основних засобів: міжнародний та український досвід [Електронний ресурс]/ К. Безверхий // Бухгалтерський облік і аудит. – 2016. – № 1. – С. 11–15. – Режим доступу: <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/20565/1/Безверхий12.pdf>.
2. Єлісеєва О.К. Методи оцінки основних засобів в умовах законодавчих змін: вітчизняний та зарубіжний досвід [Електронний ресурс]/ О. К. Єлісеєва, А. М. Яресько // Економічний форум. – 2017. – № 1. – С. 223-230. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2017_1_35
3. Ляшенко В.О. Науково-методичний підхід до визначення справедливої вартості основних засобів [Електронний ресурс]/ В.О. Ляшенко, О.Л. Пластун // Молодий вчений. – 2016. – № 1(1). – С. 105-109. – Режим доступу: <http://molodyvchenu.in.ua/files/journal/2016/1/24.pdf>.
4. Савчук, Т.В. Теоретичні і практичні аспекти переоцінки необоротних активів [Електронний ресурс]/ Т.В. Савчук, І.Б. Медвідь, І.М. Негрич // Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. Серія Економіка та управління в нафтовій і газовій промисловості. – 2015. – № 2. – С. 132-140. – Режим доступу: <http://elar.nung.edu.ua/handle/123456789/790>.

Маркова Ольга Олександрівна, магістр I курсу
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент
доцент кафедри обліку та фінансів,

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ

В умовах яких перебуває економіка України та сучасний стан вітчизняного малого підприємництва не можна назвати задовільним. Малий бізнес на даному етапі

розвитку вітчизняної економіки не має істотних переваг в кредитно-фінансовому забезпеченні, в митному захисті, а тому діє в неймовірно складних умовах для існування.

Досвід багатьох країн свідчить, що одним з ключових умов економічного зростання все ж є розвиток підприємництва, насамперед малого. Це пояснюється тим, що розвиток малого підприємництва є основним фактором оптимізації та структуризації ринків, забезпечення еластичності попиту і пропозиції, мобілізації та відтворення основної маси національних ресурсів, а для того щоб все це досягти необхідне ефективне фінансове забезпечення малого бізнесу і зважена підтримка з боку держави. [1]

На сьогоднішній день, аналізуючи нормативні документи фінансова політика держави більш спрямована на розвиток великих підприємств, ніж малих. Оскільки великі підприємства більш фінансово та соціально дисципліновані у виплаті значного обсягу соціальних виплат, податків зборів, що є вигідним для бюджетів усіх рівнів. [2]

Основним показником, на основі якого підприємства різних організаційно правових форм відносяться до суб'єктів малого підприємництва, є насамперед середня чисельність працівників, зайнятих за звітний період на підприємстві. Більшість вчених під малим бізнесом розуміють діяльність, яка здійснювана невеликою групою осіб, або підприємство, кероване одним власником. Зазначимо що, основними критеріями, на основі яких підприємства відносяться до малого бізнесу, є: чисельність персоналу, розмір статутного капіталу, величина активів, об'єм обороту (прибутку).

Зазначимо мале підприємництво – це істотна складова ринкового господарства, невід'ємний елемент конкурентного механізму, який дає економіці гнучкість, мобілізує фінансові і виробничі ресурси населення, несе в собі могутній антимонопольний потенціал, слугує серйозним фактором структурної перебудови і забезпечення проривів науково-технічного прогресу, вирішує проблему зайнятості та інші соціальні проблеми сучасного господарства.

Сьогодні фінансовий потенціал малих підприємств все ж залишається нереалізованим. Існують серйозні фінансово - економічні і адміністративні бар'єри для виходу нових підприємств на ринок і розвитку їх діяльності.

Тому впевнено можна стверджувати, що розвиток малого підприємництва певною мірою залежить від надання йому фінансової підтримки, особливо, в умовах кризової ситуації в країні.

Через нестабільну ситуацію із валютою виникає неможливість повернення кредитів, що призводить до банкрутства малий бізнес. Банки не хочуть надавати кредити через великі ризики. А високі процентні ставки комерційних кредитів та відсутність коштів під заставу роблять неможливим отримання коштів для започаткування бізнесу та реструктуризації старих кредитів.

Також, недопрацьована програма мікрокредитування суб'єктів малого підприємництва на законодавчому рівні, недосконалість механізму створення небанківських кредитних установ з мікрокредитування. Великі суми штрафних санкцій, які впроваджені до суб'єктів малого підприємництва із січня 2017 року заставляють закривати підприємницьку діяльність. Усе це призводить до зменшення надходжень до бюджетів усіх рівнів та руйнування економіки країни в цілому.

Важливим аспектом є те, що суб'єкти малого бізнесу часто не мають належного рівня економічної освіти, а на реалізацію державних програми в цьому напрямку не завжди є достатньо коштів.

Чи не основним гальмом розвитку малого підприємництва є нестабільна податкова система, а саме високий рівень оподаткування та постійні зміни податкового законодавства

Але, незважаючи на широкий спектр проблем, важливим є конкретизування основні завдання для формування сприятливого середовища діяльності суб'єктів малого бізнесу та їх впровадження:

- розглядати основні умови вирішення негативних моментів діяльності малих підприємств;
- розкривати значення економічної освіти, як важливого чинника усунення існуючих проблем;
- виділити головні перешкоди (специфіка галузі) на шляху розвитку підприємницької діяльності;
- вдосконалювати законодавчі та нормативні акти, що ставлять сферу малого бізнесу в привілейоване становище, захищають її інтереси перед великим бізнесом;
- формування податкових пільг (податкових канікул) для різних категорій малого бізнесу, з особливим виділенням оподаткування суб'єктів господарювання -початківців.

Отже, світовий досвід і практика господарювання показують, що малий бізнес, за певних належних умов фінансового забезпечення і при підтримці з боку держави можуть приносити значні фінансові ресурси, що ефективно вплинуть на розвиток економіки України в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кириченко, О.А. *Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу в Україні* / О.А. Кириченко // *Актуал. проблеми економіки*. — 2008. — № 1(79). — С. 103 — 118
2. *Державна політика щодо підтримки розвитку малого підприємництва: стан виконання та перспективи* - <http://www.galenko.org.ua>.

Сторожка Уляна Михайлівна, магістр 1 курсу
Рудейчук Світлана Володимирівна, к.е.н., доцент
доцент кафедри обліку та фінансів,

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА - ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Україна проводить реформування системи фінансової звітності на основі міжнародних стандартів (система IAS-IFRS), основною характеристикою яких є високий ступінь професійної самостійності підприємств у процесі вибору альтернативних методів організації та ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності. Облікове законодавство нашої країни передбачає можливість вибору методів бухгалтерського обліку господарських операцій та відображення їх у фінансовій звітності, проте зобов'язує відобразити його у наказі про облікову політику підприємства усіх форм власності окрім державної. Такий підхід дозволяє користувачам фінансової звітності підвищити достовірність показників фінансової звітності.

Розвиток практичного застосування професійних суджень у процесі вибору облікових альтернатив, визначає змогу відобразити господарські операції у фінансовій